

WADO KARATE-DO.

Hidenori Ohtsuka (1892-1982) is de grondlegger van misschien wel de meest uitgesproken Japanse karatestijl: Wado (= weg van de vrede).

Het wezen van Ohtsuka's onderricht is in de eerste plaats terug te voeren op zijn ervaring met het klassieke bujutsu.

Ohtsuka begon op zesjarige leeftijd ju-jutsu (Shindo Yoshin Ryu) te trainen en behaalde in 1921 bij Tatsusaburo Yokiyoshi Nakayama zijn 'leraardiploma' (menkyo). Ofschoon de meeste ju-jutsu - scholen gespecialiseerd waren in werp-, grond- en slagtechnieken, legde de Shindo Yoshin Ryu vooral de nadruk op 'atemi' sla-gen, stoten en traptechnieken.

In 1911 bezocht Ohtsuka de Waseda universiteit alwaar hij behalve de technieken van andere ju jutsu-scholen ook het kempo beoefende. In 1913 echter overleed zijn vader waardoor Ohtsuka zijn studie accountancy genoodzaakt was te stoppen en bij een bank in Shomodate te werken kwam.

Toen Gichin Funakoshi in 1922 vanuit Okinawa het Okinawa-te (karate-do) in Japan introduceerde behoorde Ohtsuka ogenblikkelijk tot de eerste groep enthousiaste leerlingen. Lag Funakoshi's belangstelling primair bij kata, Ohtsuka toonde veel interesse in kumite en de mogelijkheid van het karate als sportief wedstrijdgebeuren.

Ook zocht hij naar de mogelijkheid zijn kennis van het ju jutsu te integreren met het karate en in 1929 opende hij aan de universiteit van Tokio zijn eerste karate school. Ohtsuka ontwikkelde zijn stijl verder en presenteerde in 1934 zijn stijl officieel bij de Japanse Budo-kai met de naam Wado-ryu Karate-do.

Behalve zijn kennis van het ju jutsu (atemi en nage waza) kenmerkt het wado zich bij de basisoefeningen door ontspannen en natuurlijke bewegingen: stoten uit shizentai, beentechnieken uit hanmi dachi, tobi komi zuki.

Bij blokkeringen worden ontwijkende of neutraliserende bewegingen uitgevoerd: o.a. nagashi zuki, nagashi uke. Aanval en verdediging zijn niet gescheiden: ippon kumite; hayshu uke - age zuki. De eenheid van aanval en verdediging komt erg duidelijk in de door Ohtsuka ontwikkelde yakusoku kumite tot uiting.

De voet- en gewichtsverplaatsingen, draaiingen om de lengteas, verstoringen van het evenwicht der tegenstander, snelle, korte bewegingen, zijn kenmerkend voor het dynamische karakter van het Wado: vgl. junzuki no tsukomi, gyakuzuki no tsukomi, tai sabaki.

Wado-ryu in Nederland.

In 1963 introduceerden een aantal Japanse Wado-meesters (Suzuki, Arakawa, Takashima) het wado-ryu karate-do in de Verenigde Staten en Europa middels gastlessen en demonstraties.

In september 1965 komt Teruo Teruka Kono in Nederland (Amsterdam) aan en in december van dat jaar wordt door Rob Zwartjes de Wado Kai Nederland opgericht. In 1967 komen Fujii, Ishikawa en Takahashi naar Nederland om Kono bij zijn werkzaamheden te assisteren en in maart 1968 vinden in Sportschool Jack van Hellemond de eerste zwarte band examens plaats.

8 december 1968 vindt er een ledenvergadering plaats, zijn de statuten gereed en is de vereniging Wado Karate Nederland een feit.

Het wado heeft niet alleen in Nederland maar over de gehele wereld een enorme vlucht genomen en alleen in Europa zijn al ruim twintig Japanse experts werkzaam bij de verspreiding en ontwikkeling van het wado karate.